

— obciążenie kosztami Królestwa Niderlandów.

Zarzuty i główne argumenty

W 1998 r. spółka Koninklijke PTT Nederland NV została podzielona na dwie niezależne spółki: Koninklijke KPN NV (KPN) dla prowadzenia działalności z zakresu telekomunikacji, oraz TNT POSTGROEP NV (TPG), dla prowadzenia działalności z zakresu logistyki i dystrybucji. Kapitał spółki składa się z akcji zwykłych i uprzywilejowanych oraz z jednej specjalnej akcji imiennej, przyznającej określone uprawnienia. Akcja ta znajduje się aktualnie w posiadaniu Państwa Niderlandzkiego.

W myśl postanowień statutu, ta specjalna akcja przyznaje szczególne uprawnienia dotyczące zatwierdzania określonych decyzji podejmowanych przez kompetentne organy spółki.

Zdaniem Komisji, prawa związane z posiadaniem tejże akcji ograniczają swobodny przepływ kapitału i swobodę przedsiębiorczości. Uprawnienia te, nawet jeżeli nie posiadają wyraźnie dyskryminującego charakteru, mogą utrudniać zakup akcji przedmiotowej spółki i zniechęcić inwestorów innych Państw Członkowskich do inwestowania w kapitał tejże spółki. Uprawnienia te powodują w szczególności znaczne ograniczenie praw, które w zwykłym stanie rzeczy przysługiwałyby przy inwestycjach bezpośrednich w spółkę KPN. W konsekwencji, mogą one naruszać swobodny przepływ kapitału, stanowiąc tym samym ograniczenie w przepływie kapitału w rozumieniu art. 56 TWE.

Biorąc pod uwagę, że owe specjalne uprawnienia stwarzają dla Państwa Niderlandzkiego możliwość sprawowania kontroli nad zarządzaniem spółką i bieżącą działalnością spółki, należy stwierdzić, iż wpływają one ponadto na inwestycje bezpośrednie, dlatego też mogą stanowić ograniczenie swobody przedsiębiorczości ustanowionej art. 43 TWE.

Skarga wniesiona dnia 1 lipca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-283/04)

(2004/C 217/30)

Dnia 1 lipca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Królestwu Niderlandów, sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez Hansa Støvlbæka i Alberta Nijenhuisa, działających w charakterze pełnomocników.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— orzeczenie, iż Królestwo Niderlandów nie wykonało obowiązków ciążących na nim zgodnie z art. 56 i art. 43 TWE, poprzez utrzymanie niektórych postanowień statutu spółki TPG, zgodnie z którymi w skład kapitału spółki wchodzi także specjalna akcja imienna, znajdująca się w posiadaniu Państwa Niderlandzkiego, przyznającą szczególne uprawnienia dotyczące zatwierdzania określonych decyzji podejmowanych przez kompetentne organy spółki.

— obciążenie kosztami Królestwa Niderlandów.

Zarzuty i główne argumenty

W 1998 r. spółka Koninklijke PTT Nederland NV została podzielona na dwie niezależne spółki: Koninklijke KPN NV (KPN) dla prowadzenia działalności z zakresu telekomunikacji, oraz TNT POSTGROEP NV (TPG), dla prowadzenia działalności z zakresu logistyki i dystrybucji. Kapitał spółki składa się z akcji zwykłych i uprzywilejowanych oraz z jednej specjalnej akcji imiennej, przyznającej określone uprawnienia. Akcja ta znajduje się aktualnie w posiadaniu Państwa Niderlandzkiego.

W myśl postanowień statutu, ta specjalna akcja przyznaje szczególne uprawnienia dotyczące zatwierdzania określonych decyzji podejmowanych przez kompetentne organy spółki.

Zdaniem Komisji, prawa związane z posiadaniem tejże akcji ograniczają swobodny przepływ kapitału i swobodę przedsiębiorczości. Uprawnienia te, nawet jeżeli nie posiadają wyraźnie dyskryminującego charakteru, mogą utrudniać zakup akcji przedmiotowej spółki i zniechęcić inwestorów innych Państw Członkowskich do inwestowania w kapitał tejże spółki. Uprawnienia te powodują w szczególności znaczne ograniczenie praw, które w zwykłym stanie rzeczy przysługiwałyby przy inwestycjach bezpośrednich w spółkę TPG. W konsekwencji, mogą one naruszać swobodny przepływ kapitału, stanowiąc tym samym ograniczenie w przepływie kapitału w rozumieniu art. 56 TWE.

Biorąc pod uwagę, że owe specjalne uprawnienia stwarzają dla Państwa Niderlandzkiego możliwość sprawowania kontroli nad zarządzaniem spółką i bieżącą działalnością spółki, należy stwierdzić, iż wpływają one ponadto na inwestycje bezpośrednie, dlatego też mogą stanowić ograniczenie swobody przedsiębiorczości ustanowionej art. 43 TWE.

Komisja nie zaprzecza, iż konieczność zagwarantowania dobrze funkcjonującego systemu pocztowego, może stanowić nadrzędną rację z punktu widzenia interesu publicznego. Nie mniej jednak, Komisja wskazuje na okoliczność, iż prawa związane z posiadaniem „złotej akcji” odnoszą się także do usług pocztowych, które nie należą do usług powszechnych określonych w dyrektywie 97/67/WE (na przykład usługi ekspresowe lub logistyczne), co oznacza, że za podobnymi usługami nie przemawia przekonujący interes publiczny, który usprawiedliwiłby ograniczenie podstawowych zasad TWE. Ponadto władze niderlandzkie nie wykorzystały wszystkich możliwości przewidzianych w dyrektywie 97/67/WE celem zagwarantowania świadczenia powszechnych usług pocztowych. W tym kontekście należy wskazać, że w dyrektywie 2002/39/WE poszerzono zakres możliwości pozwalających Państwom Członkowskim na ustanowienie takich instrumentów kontroli i procedur szczególnych, które zagwarantują należyte wykonywanie zastrzeżonych usług. W związku z tym wydaje się, że zastosowanie mechanizmu specjalnych uprawnień jest nieproporcjonalne do oczekiwanego celu. W końcu należy podkreślić, iż uznaniowy charakter wykonywania specjalnych uprawnień stoi w sprzeczności z wymogami ustalonymi orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości.